

रोहन्तः

रोहिणी

रोहिणी

(यथा, वक्रोक्तिपञ्चाशिकाध्याम् । ४० ।

“गच्छे हानवनाग्निनो गणपतेः कुञ्जन्ति

कोलाहलं

रोलसा दनुस्तनुनाशनविधौ सक्ताः स्युरेते

कथम् ॥”)

रोषः, पुं, (रुष् + घञ् ।) क्रोधः । इत्यमरः ॥

(यथा, आर्यामप्रशव्याम् । ४४८ ।

“मुचयि किं मानवर्षी ययसायाद्दिगुगमनु-
वेगति ।

स्नेहभवः प्रयसामिः सान्त्वेन च रोष उल्लि-
खति ॥”)

रोषणः, पुं, (रोषति तच्छीलः । रुष् + “क्रुध-
मकार्थेभ्यश्च ।” ३ । २ । १५१ । इति युच् ।)

पारदः । हेमचर्योपपन्नः । इति मेदिनी । ने,
७३ ॥ ऊषरभूमिः । क्रोधने, चि । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ११२ । १५ ।

“न धर्मेः क्रोधशीलस्य नाघंशाप्नोति रोषणः ।
नालं सुखाय कामाभिः कोपेनाधिष्ठेत-

साम् ॥”)

रोहः, पुं, (रोहतीति । रुह् + अच् ।) अकुरः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १२ ।

१२० । ३८ ।

“अग्निः स्तोको वर्द्धतेऽप्याप्यवित्तो
बीजश्चेकं रोहसाहसमेति ।

आयययौ विपुलौ सन्निशान्य

तस्मादर्थं नावमन्येत वित्तम् ॥”

रोहणीये, चि । यथा, वाजसनेयसंहिता-
याम् । १३ । ५१ ।

“तेन रोहमायन्नप मेधावः ।”

“रोहं रोहणीय स्वर्गम् ॥” इति तद्वाच्ये महो-
धरः ॥)

रोहकः, पुं, (रुह् + क्त्वाल् ।) प्रेतभेदः । बोद्धरि,
चि । इति मेदिनी । के, १४८ ॥ (यथा, महा-

भारते । ८ । ३४ । ३२ ।

“सिनीवालीमनुमतिं कुङ्कुं राकाश्च सुव्रताम् ।

योक्ताणि चक्रुर्वाहानां रोहकांस्तत्र कण्ट-

कान् ॥”)

रोहणं, स्त्री, (रोहयन्नेति । रुह् + करणे
ल्युट् ।) मुक्तम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ जम् ।

प्रादुर्भावः । इति रुहधातोर्भावेऽनट्प्रत्ययेन
निष्पन्नम् ॥

रोहणः, पुं, (रोहयस्मिन्निति । रुह् + अधि-
करणे ल्युट् ।) पर्यन्तविशेषः । तत्पर्यायः ।

विदूरादिः २ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
राजेंद्रकर्णपूरे । ५२ ।

“अपारपुलिनस्थनीधुवि हिमालये मालये

निकामविकटोन्नते दुरधिरोहणे रोहणे ।

महत्त्वमरभूधरे गहनकन्दरे मन्दरे

भ्रमन्ति न पतन्त्यहो परिश्रुता भवत्कीर्णयः ॥”)

रोहनाः, पुं, (रुह्नादिति । रुह् + “रुहिनन्दि-
नीविप्राणिभ्यः षिदाश्चि ।” उणा० ३ ।

१२७ । इति भच् ।) वृक्षभेदः । इत्युणादि-

कोषः ॥ वृक्षमात्रम् । इति संक्षिप्तसारोणादि-
वृत्तिः ॥

रोहन्ती, पुं, (रुह् + भच् । श्रित्वात् ङीष् ।)
लताभेदः । इत्युणादिकोषः ॥ लतामात्रम् ।

इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

रोहिः, पुं, (रोहतीति । रुह् + “रुपिपि-
रुहतीति ।” उणा० ४ । ११८ । इति इन् ।)

बीजम् । वृक्षः । इत्युणादिकोषः ॥ धार्मिकः ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादिवृत्तिः ॥

रोहिणं, स्त्री, (रुह् + “रुहेच् ।” उणा० २ ।
५५ । इति इन् ।) कालभेदः । इत्युणादि-

कोषः ॥ स तु दिवसीयनवमसुहूर्तः । पूर्वाह्ण-
आहस्य गौणकालत्वेनोत्तरावधिः । अपराह्ण-

आहस्य पूर्वावधिः । एकोद्दिष्टआहस्य समा-
पनकालः । रोहिण्यस्यास्य नामान्तरम् । यथा ।

अत्र पूर्वाह्णे आहमभिधाय रोहिण्यनु न
लङ्घयेदित्यभिधानेन पूर्वाह्णआहस्य सङ्गवात्

परो रोहिण्यप्यन्तर्गौणपूर्वाह्णकालः प्रतीयते
तेन रोहिण्यं पूर्वाह्णआहस्य गौणकालत्वेनो-

त्तरावधिः अपराह्णआहस्य पूर्वावधिरित्यव-
गम्यते । रोहिण्यनु दिवसस्य नवमसुहूर्तः ।

तस्य ज्योतिषोक्तरोहिणीदेवतत्वात् रोहिण्यत्व-
मिति । यासः ।

“आरभ्य कुतपे आहं कुर्याद्दारोहिण्यं बुधः ।
विधिज्ञो विधिमाख्याय रोहिण्यनु न लङ्घयेत् ॥”

इति आहृतत्वम् ॥

रोहिणः, पुं, (रोहतीति । रुह् + “रुहेच् ।” उणा०
२ । ५५ । इति इन् ।) भूतलः । वटवृक्षः ।

रोहितकटलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (शाल्मल-
द्वीपस्य पर्यन्तविशेषः । यथा, मात्स्ये । १२१ । ६६ ।

“रोहितो यस्तृतीयस्तु रोहिणो नाम विश्रुतः ॥”)

रोहिणिः, स्त्री, रोहिणीनक्षत्रम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, वृहत्संहितायाम् । १०७ । ४ ।

“धारणवर्णनरोहिणि-

वायवाचापुमाद्रपद्योगाः ।

चण्डवृष्टिः कुसुमलताः

सन्धाचिह्नं दिशं दाहः ॥”)

रोहिणिका, स्त्री, (रोहिण्येव स्वार्थे कन् । टाप्
ह्रस्वश्च ।) कोपादिना रक्तवर्णा स्त्री । इति

जटाधरः ॥

रोहिणी, स्त्री, (रुह् + इन् ।) गौरादित्वात्
ङीष् ।) स्त्रीगवी । इत्यमरः ॥ (यथा, साधे ।

१२ । ४० ।

“प्रीत्या नियुक्ताह्विततीः स्तनन्वधा-

न्निग्रह्य पारोसुभयेन जातुनोः ।

वर्हिण्युधाराध्वनि रोहिणीः पथ-

चिरं निदधौ दुहतः स गोदुहः ॥”)

तडित् । कटुम्भरा । (यथास्याः पर्यायः ।

“कट्टी तु कटुका तित्ता लण्यभेदा कटुम्भरा ।

अशोका मन्थप्रकला चक्राङ्गी शुक्लादनी ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सोमवल्कः । (यथास्याः पर्यायो रत्नमात्रायाम् ।

“कटफलः सोमवल्कास्यः सोमवृक्षश्च रोहिणी ॥”

महान्वेता । तत्पर्यायो यथा, —

“कटभी किनिहीन्वेता महान्वेता च रोहिणी ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

लोहिता । इति मेदिनी । गी, ३७ ॥ जिनानां
विक्रादेधीविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ काभ्ररी ।

हरीतकी । मञ्जिष्ठा । इति राजनिर्घण्टः ॥
कपिलवर्णा वसुलाकारा विरेचने प्रशस्ता हरी-

तकी । इति राघववल्गवः ॥ * ॥ बलदेवमाता ।
सा वसुदेवभार्या कश्यपपत्नीसुरभ्यंजनाता ।

यथा, —
“देवकी रोहिणी चेमे वसुदेवस्य धीमताः ।

रोहिणी सुरभिर्देवी अर्दिर्देवकी ह्यभूत् ॥”

इति महाभारते हरिवंशः ॥ * ॥

सुरभिकन्या । यथा, —
श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

“दृष्ट्वा तनया याम्भूत् सुरभिर्नाम नामतः ।
गवां माता महाभागानां सर्वलोकोपकारिणी ।

तस्यानु तनया जज्ञे कश्यपापु प्रजापतेः ।
नान्ना सा रोहिणी शुभा सर्वकामदुघा

दुषाम् ॥

तस्यां यज्ञे शूरसेनाह्वोरिति तपोज्जलात् ।
कामधेयुरिति ख्याता सर्वलक्षणसंयुता ॥”

इति कालिकापुराणे शेषाध्यायः ॥ * ॥
नववर्षीया कन्या । यथा, —

“अष्टवर्षा भवेद्गौरी नववर्षा तु रोहिणी ।
दशमे कन्यका प्रोक्ता अत ऊर्ध्वं रत्नखला ॥”

इत्युदाहृतत्वम् ॥ * ॥
(पञ्चवर्षा कुमारी । यथा, देवीभागवते । ३ ।

२६ । ४२ ।
“रोहिणी पञ्चवर्षा च षड्वर्षा कालिका

सुता ॥”)

रोगनाशायैवास्याः पूजा कर्तव्या । यथा, तन्त्रेव ।
३ । २६ । ४८ ।

“रोहिणीं रोगनाशाय पूजयेद्द्विध्वजः ॥”

अस्याः पूजामन्त्रो यथा, तन्त्रेव । ३ । २६ । ५६ ।
“रोहयन्ती च बीजानि प्राग्जन्मसंक्षितानि

वे ।
या देवी सर्वभूतानां रोहिणीं पूजयाम्यहम् ॥”

हिरण्यकशिपुकन्या । यथा, महाभारते ।
३ । २० । १८ ।

“कन्या सा रोहिणी नाम हिरण्यकशिपोः
सुता ॥” * ॥

रोहिणि + पक्षे ङीष् ।) अश्विन्यादिवस-
विश्रुतिनक्षत्रान्तर्गतचतुर्त्तनक्षत्रम् । तत्पर्यायः ।

रोहिणिः २ । इति शब्दरत्नावली ॥ त्राक्षी ३ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १ ।

१४६ । ३३ ।
“अष्टमेऽहनि रोहिण्यां प्रयाताः फालगुणस्य

ते ।

वारणावतमासाद्य दृष्टशुर्गांगरं जनम् ॥”)

तत्त शुक्लाह्वति पञ्चतारात्मकम् । तस्याधि-